

คำจารึก

ลำดับที่ ๘๑^(๑)

๑ มิตวินทฺชาฎก โภธิสัตว์เป็นอากาศเทวดา มีบุรุษผู้หนึ่งชื่อมิตวินทฺ.....โดยสารสำเนาไป.....สำเนาแตก
เกาะกระดานไปกลางสมุท นางเวนิทเปรตใน.....เปรตผู้หนึ่งจักรผัดศีสะ ด้วยกำมั่งแห่งตนบันดาลให้เหนเป็นดอกบัว
จึงวอนเปรตนั้นภอลิ้นกำมั่ง ก็ยกจักรนั้นให้ใส่ศีสะ ก็เป็นเปรตทุกทุกขเวทนา
ในทีนั้น.....โภธิสัตว์เหาะมาเหนกล่าวติเตียนมิตวินทฺะโดยอะเนกประการ^(๒)